

Teosofinen maailma.

Teosofiset luennot. Niinkuin viime numerossa mainittiin, alkoivat luennot Sörnäisten Työväenyhdistyksen huoneustossa V. Palomaan luennolla elokuun 13 p:nä. Seuraavana sunnuntaina lausui Pekka Ervast tervehdyksen Lontoon kongressista ja piti sitten esitelmän materialismista ja uskonkiihkosta ja niiden suhteesta toisiinsa lähimmässä tulevaisuudessa, kun suurin osa ihmisistä ovat kehittyneet astralisesti selvänäköisiksi. 27 p:nä kertoi Martti Humu esitelmässään omista kokemuksistaan rukouksen alalla ja tuli siihen johtopäätökseen, että todellinen rukous ei ollut sanoissa eikä ulkonaisissa tempuissa, vaan henkisessä voimassa ja toiminnassa. Syyskuun 3:nä p:nä oli »pitkä luento«. A. Aaltonen piti tervehdyspuheen, V. Palomaa mieltä kiinnostavan esitelmän »psykkisistä voimista« ja Martti Humu luki ääneen suomentamiansa kohtia Bhagavad Gîtâsta. Luentojen välillä oli soittoa; kokous alkoi ja loppui niinkään soitolla (Pekka Ervast). 10:nä p:nä oli taasen V. Palomaan tavallinen luento.

Iltakeskustelut. Martti Humun luennon jälkeen 27 p:nä elokuuta keskusteltiin viime talvisista iltakeskusteluista ja päätettiin niitä jatkaa tänäkin työ kautena joka keskiviikkoilta klo 7,30-9 »Omantunnon« konttorissa. Viime numerossa mainittu tuolikysymys ratkaistiin siten, että päätettiin koota vapaaehtoisia lahjoja ja ostaa tarpeellinen määrä tuoleja. Ensimmäinen »kolehti« pantiin heti samassa tilaisuudessa toimeen ja tuotti Smk 37:20. Kolehtia jatketaan. *Mieltä virkistävää* oli tuossakin tilaisuudessa nähdä, kuinka todella »karttuaisa kansan käsi on«. Ei yksikään ääni vastustanut tuolien hankkimisen aiheuttamaa verotusta, vaikka eräskin puhuja aivan oikein huomautti, että meille voi vielä sattua välttämättömiä rahankeräyksiä henkisempiinkin tarkoituksiin. Tuntui ilmassa, että kyllä ollaan valmiit uhrauksiin niin kalliin asian puolesta kuin teosofian!

Innostus aattemme puolesta on suuri muuallakin, niinkuin näkyy V. Vileniuksen Amerikan-kirjeestä (vastaus III:een kysymykseen). Esitelmiä epäilemättä olisi tarpeen ympäri maata ja suuri este niiden aikaansaamiseksi poistetaan, kun riittäviä varoja hankitaan. Kuinka paljon helpompi olisi kuitenkin kaikkien tämmöisten asiain järjestäminen, jos meillä olisi Teosofinen Seura Suomessa, joka vapaasti saisi perustaa osastojaan eli looshejaan kaupunkeihin ja maaseudulle. Silloin voitaisiin ensin panna luentoja toimeen semmoisilla paikkakunnilla, missä on osotettu harrastusta asiaan, ja kaikkialla, missä vain seitsemänkin henkilöä kirjottautuisi Seuran jäseniksi, voisivat nämä liittyä yhteen loosiksi. Vuosittain voisi siten joku kokeneempi teosofi matkustaa ympäri loosheja tarkastamassa ja niiden työtä opastamassa. Tämä on tulevaisuuden toivetta, mutta toivokaamme, ettei se tulevaisuus ole kaukainen.

Uusia kirjoja. Paitsi Aatteen pian ilmestyvää alkuteosta »Sukupuoliasia järjen ja hengen valossa« ja Martti Humun suomentamaa hindulaista hartauskirjaa »Bhagavad Gîtâ eli Herran laulu«, on ennen pitkää odotettavissa myös Pekka Ervastin tekemä »Salatieteilijän sanakirja« ja Olcottin »Buddhalainen Katkismus« nimisen kuuluisan kirjan suomennos. Toivottava olisi, että pian saataisiin jonkun H. P. Blavatskykin kirjan suomennos, esim. »The Key to Theosophy« (Teosofian avain).

Sanakirjan ilmestyminen tervehditään epäilemättä ilolla. Teosofisessa kirjallisuudessa käytetään siksi paljon vieraskielisiä sanoja ja teosofisten tutkimusten alalla on syntynyt siksi paljon omintakeisia käsitteitä, että sanakirja varsinkin alkavalle on tuiki tarpeellinen. Eräskin kirjeenvaihtaja kirjottaa meille: »Olen katsellut vähän sitä kirjasta *Mistä tulen, mihin menen?* vaan minusta on siinä se suuri virhe, että siinä on niin paljon vieraskielisiä sanoja. Se tuottaa niin paljon hankaluuksia, että tuskin viitsii lukea ollenkaan.« Ehkei arv. kirjeenvaihtajamme ole huomannut kirjan lopussa löytyviä sanaselityksiä – mutta siitä huolimatta hänen muistutuksestaan on otettava vaari. Sekin näyttää puolestaan, kuinka tarpeellinen teosofinen sanakirja on, sillä ennenkuin umpimähkään ryhdymme suomentamaan vieraskielisiä sanoja, täytyy olla käsitteitä vastaavia, johonkin määrin vakaantuneita

suomalaisia sanoja käytettävänäimme. Ja tämä saavutetaan paraiten siten, että suomentajallakin on apunaan sanakirja, joka selittää, missä merkityksessä eräitä vieraskielisiä sanoja käytetään teosofisessa ja sen sukuisessa kirjallisuudessa.

Teosofinen kirjasto Albertinkadun 34:ssä on syyskuusta alkaen taas auki joka tiistai ja lauantai ½ 7-8 j. p. p.

P. E.

Omatunto 1905, N:o 6, Helsingissä, syyskuun 15 p:nä 1905, s. 148-149.